هر کلونی زنبور عسل دارای زنبوری تخم گذار با عمری طولانی میباشد که تحت عنوان ملکه شناخته میشود. به علاوه تعداد ۱۰۰۰۰ تا ۶۰۰۰۰ زنبور کارگر نیز در هر کلونی وجود دارد.

در طبیعت و در فصل تابستان هر کلونی زنبور عسل باید به جمع آوری غذا بپردازد تا این غذای جمع آوری شده را در فصل زمستان که منابع غذایی موجود نمی باشند مورد استفاده قرار دهد.

در این زمان هر کلونی زنبور عسل بخشی از جمعیت زنبورهای بالغ خود را (معمولا در حدود ۲۵٪) تحت عنوان زنبورهای پیشاهنگ گزینش کرده و آنها را به منظور جستجوی فضای اطراف کندو می فرستد.

این زنبورها به صورت تصادفی به منظور یافتن منابع غذایی حرکت مینمایند. زنبورهای پیشاهنگ قابلیت یافتن منابع غذا را در نقاط دور از کندو داشته و میتوانند بدون مشکل به کندو بازگردند.

زنبورهای پیشاهنگ به دنبال نواحی از گلها میگردند که دارای مقدار نکتار کافی بوده، شهد گیری آنها آسان و دارای مقدار کافی از منابع قندی باشند.

زنبورهای پیشاهنگ رویه جستجو برای منابع غذایی را بدون هیچگونه راهنمایی از سایر زنبورها آغاز مینمایند. این زنبورها منابع غذا را به نوبت بررسی کرده و در زمانی که منبع غذایی را پیدا میکنند، مقداری از نکتار آن منبع را برداشت کرده و کیفیت آن منبع را بر اساس نوع نکتار و نیز فاصله این منبع تا کندو و مقدار انرژی مورد نیاز برای رسیدن به آن منبع مشخص مینمایند.

زمانی که این زنبورهای پیشاهنگ به کندو باز میگردند، نکتاری که فراهم کردهاند را آزاد میکنند. زنبورهایی که منابع غذای بهتری را پیدا کردهاند موقعیت این منابع را به سایر زنبورهای موجود در کندو اطلاع میدهند.

این آگاهی با استفاده از نوعی تشریفات است که تحت عنوان رقص شناخته میشود. این عمل در محل خاصی از کندو که در اصطلاح زمین رقص نامیده میشود انجام می پذیرد. تحت این عمل سه نوع داده پایه شامل جهتی که منبع واقع شده، مسافت آن به سایر زنبورها ارائه می شود.

پس از این مرحله، زنبورهای رقصنده مجددا به سوی محل گلها بازگشته و توسط سایر زنبورهای کندو همراهی میشوند. تعداد زنبورهای همراهی کننده برای هر پیشاهنگ به کیفیت منبع غذای یافت شده توسط آن زنبور وابسته است.

توده گلهایی که دارای منبع غذایی بیشتری هستند و استفاده از منابع آنها سادهتر و با صرف انرژی کمتر است، تعداد بیشتری از زنبورهای جدید را به خود جذب میکنند.

هدف اصلی کلونی زنبورهای عسل یافتن بهترین منابع غذایی با صرف کمترین انرژی و بیشترین سطح غذا میباشد. بر اساس این رویه زنبورها به سمت مفیدترین منبع جذب میشوند و کلونی زنبورها فرآیند یافتن غذا را بهینه مینماید.

الگوریتم بهینه سازی زنبورهای عسل از رویه این موجودات به منظور یافتن منابع غذا الهام گرفته شده است. هر پاسخ در فضای حل مساله به عنوان یکی از منابع غذا شناخته میشود.

در ابتدا زنبورهای پیشاهنگ به صورت تصادفی در این فضا قرار میگیرند و با مقایسه تابع برازندگی که در نقش کیفیت یک منبع غذایی عمل میکند، اطلاعاتی را از آن منبع به دست میآورند. این پاسخها مرتب شده و سایر زنبورها مامور انجام جستجو در همسایگی بهترین پاسخها میشوند.

پارامترهای اصلی در الگوریتم بهینه سازی زنبورهای عسل عبارتند از:

- تعداد زنبورهای پیشاهنگ اولیه (n)،
- تعداد مناطقی که به منظور جستجوی همسایگی گزینش میشوند (m)،
 - (e) بهترین منطقه m بهترین منطقه \bullet
- تعداد زنبورهایی که به منظور جستجو در اطراف مناطق نخبه e استفاده میشوند (nep)
- مقادیر اولیه برای همسایگی هر دسته گل (ngh) که مورد آخر می تواند شعاع
 همسایگی مورد جستجو در اطراف یک منبع غذایی باشد.

شرط خاتمه برای اجرای الگوریتم بر اساس مساله می تواند متفاوت باشد، به طور مثال تعداد حلقه های تکرار و یا رسیدن به دقت خاصی از برازندگی می تواند به عنوان شرط خاتمه مطرح شود. فرم پایه این بهینه سازی در الگوریتم زیر مطرح شده است.

- 1. Initialize population with random solutions.
- 2. Evaluate fitness of the population.
- 3. Select *m* best scouts (patches) from *n*.
- 4. While stopping criterion not met
 - 5. Perform Local search
 - 5.1. Select *e* Elite patches from *m* patches
 - 5.2. Assign *nep* bees per elite patch
 - 5.3. Evaluate the fitness function of the *nep* bees
 - 5.4. Select the fittest patch
 - 5.5. Select *m-e* Best patches
 - 5.4. Assign *nsp* bees per best patch
 - 5.5. Evaluate the fitness function of the *nsp* bees
 - 5.6. Select the fittest patch
 - 6. Perform Global search
 - 6.1. Random search
 - 6.2. Evaluate the fitness function of the random solutions
 - 7. Create new population
- 8. End while.

الگوریتم با تولید n پاسخ تصادفی (زنبورهای پیشاهنگ) کار خود را آغاز مینماید. سپس میزان برازندگی هر کدام از مناطق محاسبه شده و تعداد m منطقه از میان n منطقه موجود گزینش میشود و الگوریتم وارد چرخه اصلی شده و تا زمان برقراری شرط خاتمه ادامه پیدا می کند.

در مرحله جستجوی محلی، تعداد m زنبور پیشاهنگ به منظور انجام عمل رقص انتخاب میشوند. از این دسته تعداد e منطقه به عنوان مناطق نخبه گزینش شده و زنبورهای بیشتری به منظور جستجو در اطراف مناطق نخبه انتخاب میشوند.

انتخاب تعداد زنبورهای متفاوت برای مناطق نخبه کلید اصلی عملکرد الگوریتم بهینه سازی زنبورهای عسل میباشد. این امر سبب میشود که بهره برداری در اطراف نواحی مناسب بیشتر شود.

برای هر محدوده پاسخ، میزان برازندگی مناطقی که توسط زنبورها ملاقات شده، ذخیره می شود و اگر یکی از آنها دارای پاسخ بهتری نسبت به زنبور پیشاهنگ باشد، آن زنبور به عنوان زنبور پیشاهنگ گزینش شده و در زمان بازگشت به کندو به عنوان یک زنبور رقصنده عمل خواهد کرد.

این رویه با رویه موجود در طبیعت متفاوت است، زیرا در طبیعت هر زنبوری که به کندو باز می گردد این عمل رقص را انجام میدهد، اما در این الگوریتم، برای هر محل گل، تنها زنبوری که دارای بهترین برازندگی بوده است عمل رقص را انجام میدهد.

در فاز جستجوی سراسری تعدادی از زنبورهای باقیمانده در کندو به صورت تصادفی فضا را برای یافتن منابع غذای بهتر جستجو مینمایند. این جستجوی تصادفی سبب میشود که قابلیت اکتشاف الگوریتم بالا رود. در پایان هر چرخه تکرار، جمعیت جدید زنبورهای پیشاهنگ از دو گروه تشکیل میشود.

گروه اول شامل زنبورهایی است که در ارتباط با بهترین پاسخهای یافت شده در هر محل گل هستند و نشان دهنده نتایج جستجوی محلی هستند.

گروه دوم مشتمل بر پیشاهنگهایی در ارتباط با پاسخهایی هستند که به صورت تصادفی در رویه جستجوی سراسری تولید شدهاند.